

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi tuloverolain ja korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tuloverolakia muutettavaksi siten, että pääomatulon ja yhteisöjen tuloveroprosentti korotetaan 25 prosentista 28 prosenttiin. Tätä vastaavasti noudetaan myös lähinnä koroista muodostuva alijäämähyvitys. Samansuuruinen korotus koskee myös yhtiöveron hyvitystä ja lähdeverollista korkotuloa. Korkotulon lähdeveroa koskeva muutos sisältyy tähän esitykseen ja yhtiöveron hyvitystä koskeva muutos tämän esityksen kanssa eduskunnalle samanaikaisesti annettavaan eri esitykseen.

Ylimääräisen korkovähennyksen pienentäminen lopulliseen määräänsä eli viiteen prosenttiin vuoden 1992 koroista aientuisi jo vuodelle 1996. Työkyvyttömyyden tai sai-

rauden perusteella kerralla saadut vakuutuskorvaukset ehdotetaan säädettäväksi verosta vapaaksi tuloksi. Kotitalouksille myönnettävän työllistämistuen verovapautta ehdotetaan jatkettavaksi vuosina 1996—1998. Sivupeerinnön kunnallisverotuksesta ehdotetaan luovuttavaksi.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta. Niitä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa. Korkotulon lähdeveron muutosta sovellettaisiin vuodelta 1996 ja sen jälkeen kertyvälle korolle.

Esitys liittyy valtion talousarvioehdotukseen vuodelle 1996 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Pääomatulojen ja yhteisöjen veroprosentin korotus

Vuoden 1993 alusta toteutetun pääomatulojen ja yritysverotuksen uudistuksen keskeisinä tavoitteina oli eri pääomatulolajien verotuksen yhtenäistäminen, verojärjestelmän kansainvälisen kilpailukyvyyn turvaaminen ja yritysten rahoitusrakenteen parantaminen. Nämä tavoitteet katsottiin voitavan parhaiten toteuttaa sekä pääomatulojen että yhteisöjen verotuksessa sovellettavan matalan yhtenäisen verokannan avulla. Verotuottojen turvaamiseksi veropohjia tiivistettiin samalla tuntuvasti. Verokannaksi vahvistettiin 25 prosenttia, eli meillä päädyttiin jonkin verran alemmalle verotasolle kuin vastaavanlaisen uudistuksen toteuttaneissa naapurimaissamme

Ruotsissa ja Norjassa. Ruotsissa oli tuossa vaiheessa päädytty 30 prosentin yhteisö- ja pääomatuloverokantaan. Norjassa molemmat verokannat olivat 28 prosenttia. Siihen, että meillä päädyttiin 25 prosentin verokantaan, vaikuttivat osaltaan Ruotsin tuolloiset suunnitelmat alentaa oma veroprosenttinsa 25 prosenttiin. Talouslaman myötä tästä tavoitteesta on kuitenkin luovuttu. Tällä hetkellä Ruotsissa sovelletaan pääomatuloihin 30 prosentin ja yhteisön tuloon 28 prosentin verokantaa. Norjassa yhtenäinen verokanta on edelleen 28 prosenttia.

Myös Suomessa koettu syvä lamakausi on johtanut ennätykselliseen valtiontalouden velkaantumiseen, jonka helpottamiseksi on ollut tarpeen sekä leikata menoja että etsiä keinoja verotulojen kasvattamiseksi. Samanlaisesti vaatimukset ansiotulojen verotuksen keventämisestä ovat voimistuneet. Halli-

tusohjelmassa tavoitteeksi on asetettu ansiotulojen verotuksen vaiheittainen keventäminen vaalikauden aikana. Kevennykset on tarkoitus aloittaa vuonna 1996 poistamalla vakuutetun kansaneläkemaksu ja alentamalla sairausvakuutusmaksun porrastusta. Valtiontalouden tilan vuoksi tuloverokevennys on rahoitettava muita veroja korottamalla. Yhtenä keinona on pääomatulojen ja yhteisöjen veroprosentin korottaminen. Tämän vuoksi esityksessä ehdotetaan, että sekä yhteisöveroprosentti että pääomatuloveroprosentti samoin kuin korkotulon lähdevero olisivat vuodesta 1996 alkaen 28 prosenttia. Muutoksen toteuttamiseksi olisi tarpeen muuttaa tuloverolain 124 §:n 2 momenttia, jossa veroprosentista säädetään. Myös saman pykälän 3 momenttia olisi tarkistettava veronsaajien osuukseen säilyttämiseksi ennallaan. Ensiasuntoon kohdistuvista koroista myönnettävä alijäämähyvitys on tarkoitus säilyttää nykyisellään eli 30 prosentin tasolla, joten myös tuloverolain 131 §:n 3 momenttia olisi tarkistettava siten, että ensiasunnon perusteella myönnettävä korotus alijäämähyvitykseen olisi viiden asemesta kaksi prosenttiosuutta.

Verokannan korotusta vastaava muutos tulisi toteutettavaksi myös yhtiöveron hyvytyksessä, joka olisi uudistuksen jälkeen 7/18 jaettavan osingon määrästä. Tätä koskeva muutosehdotus sisältyy tämän esityksen kanssa samanaikaisesti eduskunnalle annettavaan esitykseen yhtiöveron hyvytyksestä annetun lain (1232/88) muuttamisesta. Korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/90) 6 §:n muuttamista koskeva ehdotus eli lähdeveron korotus 28 prosenttiin sisältyy tähän esitykseen.

Ylimääräisen korkovähennyksen pienentäminen

Pääomaverouudistuksessa korkovähennys muuttui pääomatuloista tehtäväksi siten, että korot kerryttävät pääomatulot ylittävältä osaltaan pääomatulolajin alijäämää, jonka perusteella myönnetään pääomatulojen verokannan mukainen alijäämähyvitys. Tämä muutos pienensi korkovähennyksestä saatavaa hyötyä erityisesti sellaisilla hyvätuloisilla henkilöillä, joiden korkomenot olivat suuret. Tämän muutoksen lieventämiseksi tuloverolain 144 §:ään otettiin säännös ylimääräisestä korkovähennyksestä. Sen mukaan verovelvolliselle tai puolisoille myönnetään

vuosina 1993—2002 prosenttiosuutena vuoden 1992 velasta asteittain aleneva vähennys. Vuodelta 1993 toimitettavassa verotuksessa prosenttiosuus oli 17,5 ja se alenee vuosittain 2,5 prosenttiyksikön portain vuoteen 1998 asti. Tämän jälkeen se olisi viisi prosenttia vähennyksen viimeiseen myöntämisvuoteen eli vuoteen 2002 saakka.

Tuloverokevennyksen rahoittamiseksi esityksessä ehdotetaan, että ylimääräisen korkovähennyksen pieneminen alimmilleen eli viiteen prosenttiin vuoden 1992 velasta aiennettaisiin jo vuodelle 1996, jolloin vähennys olisi voimassa olevan lain mukaan 10 prosenttia velan määrästä. Muutosta puoltaa myös velallisten aseman parantuminen pääomatulojen veroprosentin korotuksen vuoksi, sillä verokannan nostaminen suurentaa myös alijäämähyvitystä eli käytännössä korkovähennystä. Tämä vähentää tarvetta erityishuojennuksiin velkojen korkojen perusteella.

Työkyvyttömyyden ja sairauden perusteella saadut vakuutuskorvaukset

Tuloverotuksessa sellaiset riskihenkilövakuituksen perusteella saadut korvaukset, joihin ei sisälly säästöosuutta, ovat pääsääntöisesti verovapaata tuloa. Tämä koskee muun muassa sairauskulujen kattamiseksi saatuja korvauksia samoin kuin invaliditeettiin perustuvia korvauksia. Sitä vastoin suoritukset, joiden tarkoituksena on tulla menetetyn ansiotulon sijaan tai korvata eläituksen vähentyminen, ovat veronalaista ansiotuloa. Myös sellaiset sairauden tai vamman perusteella saadut kertakorvaukset, joiden tarkoituksena ei ole kattaa varsinaisia sairauskuluja, on oikeuskäytännössä katsottu kokonaan veronalaisiksi. Oma ryhmänsä ovat pysyvän työkyvyttömyyden perusteella saadut kertakorvaukset, joista veronalaista tuloa on puolet. Kaavamaisen veroratkaisun taustalla on ajatus, että nämä korvaukset ovat osittain ansionmenetykskorvauksia.

Työkyvyttömyyskorvausten ja sairauden tai vamman perusteella saatujen korvausten verokohtelu on ollut osaltaan vaikuttamassa siihen, että tällaisten vakuutustyyppien käyttö on maassamme vähäistä. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita niin sanotut elämää vaarantavan sairauden varalta otetut vakuutukset, joita eräät vakuutusyhtiöt ovat viime vuosina markkinoineet, mutta joita ei tällä hetkellä ole käytössä.

Työkyvyttömyyden ja sairauden perusteella saatujen vakuutuskorvausten verokohtelu ei ole voimassa olevan lain nykytulkinnan valossa täysin johdonmukaista, koska vakuutetun kannalta varsin samantyyppisissä tilanteissa verokohtelu voi olla erilainen. Tämän vuoksi olisi syytä yhtenäistää käytäntö siten, että ne kertakorvaukset, jotka perustuvat terveydentilan ennalta arvaamattoman heikentymisen varalta otettuihin vakuutuksiin olisivat verosta vapaata tuloa. Tällaisten vakuutuskorvausten verovapautta puoltaa sekin, että ne perustuvat puhtaisiin riskivakuutuksiin eikä niihin sisälly sijoitus- tai säästöelementtiä. Jos vakuutustapahtuma ei toteudu, suoritettu maksut jäävät muiden vakuutuksenottajien hyväksi. Maksut eivät myöskään ole verotuksessa vähennyskelpoisia.

Edellä esitetyn perusteella ehdotetaan, että työkyvyttömyyskorvauksen veronalaisuutta koskeva tuloverolain 79 §:n 2 momentti kumotaan ja että lain 80 §:n verovapaiden vakuutuskorvausten luetteloon lisätään sen uudeksi 6 kohdaksi säännös työkyvyttömyyden, vamman tai sairauden perusteella saadun kertaluonteisen vakuutusmaksun verottomuudesta.

Sivuperinnön ja -lahjan kunnallisverotuksesta luopuminen

Tuloverolain 86 §:n mukaan muulle kuin puolisolle tai suoraan alenevassa tai ylenevässä polvessa olevalle sukulaiselle tullut perintö, perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus tai hyvitys, testamentti ja lahja ovat kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa siltä osin kuin nämä samalta perittävältä tai lahjoittajalta saatuina ylittävät 15 000 markkaa. Veronalaisuus ei vuonna 1993 tehdyn lainmuutoksen jälkeen koske sellaista perintöä tai lahjaa, josta on myönnetty perintö- ja lahjaverolain mukainen sukupolvenvaihdoshuojennus. Käytännössä muutos poisti kunnallisveroseuraamukset sellaisissa maatilan tai yrityksen sukupolvenvaihdoksissa, joissa osapuolena oli rintaperillisen puoliso. Koska puoliso ei ole lainkohdassa tarkoitettu lähisukulainen, hän joutui ennen lainmuutosta maksamaan kunnallisveroa silulajasta tai -perinnöstä.

Sivuperinnön kunnallisverotusta koskeva säännös on peräisin 1920-luvun alusta. Sillä haluttiin korvata kunnille perintö- ja lahjaveron tuoton siirtyminen kokonaan valtiolle. Sittemmin sivuperinnön ja -lahjan kunnallis-

verotusta on alettu pitää nykyaikaiseen tuloverotukseen huonosti soveltuvana. Siitä luopumista onkin ehdotettu useaan otteeseen jo 1930-luvulta alkaen, mutta ehdotukset eivät ole johtaneet muutokseen. Sivuperinnön ja -lahjan veronalaisuus kunnallisverotuksessa on siten jäänyt tätä nykyä ainoaksi erottamiseksi valtion ja kuntien tuloverotuksen veronalaisen tulon käsitteessä.

Epäkohtana on pidetty erityisesti sitä, että kunnallisvero saattaa yhdessä muihin kuin lähiomaisiin suhteellisen korkeana kohdistuvan perintö- ja lahjaveron kanssa johtaa kohtuuttoman ankaraan kokonaisverorasitukseen. Jos varallisuusarvot ovat olleet laskussa kuten viime vuosikymmenen vaihteessa, verojen yhteismäärä on saattanut ääritapauksissa jopa ylittää saadun omaisuuden käyvän arvon siinä vaiheessa, kun perintö on saatu haltuun.

Myös verotuskäytännössä on ollut ongelmia muun muassa sivuperinnön oikean vuoden määräämisen suhteen. Niissä tapauksissa, joissa saanto on täysin selvä ja riidaton, sivuperintö katsotaan myös tuloverotuksessa saaduksi samalla hetkellä kuin perintö- ja lahjaverotuksessa eli saantoajankohdan ratkaisee vainajan kuolinhetki. Jos sitävastoin perinnön haltuunsaanti siirtyy esimerkiksi pesänselvityksen vaatiman ajan tai perintöä koskevan riidan vuoksi, ratkaisevana on pidetty sitä ajankohtaa, jolloin perintö on tosiasiallisesti siirtynyt saajansa vallintaan. Vaikka oikeuskäytäntö on nyttemmin melko vakiintunut, verovelvollisella ei ole perinnön saadessaan täyttä varmuutta verotuksen toimittamisajankohdasta.

Sivuperinnön ja -lahjan kunnallisverotukseen liittyvien epäkohtien vuoksi esityksessä ehdotetaan, että tästä veromuodosta luovutaisiin. Muutos on ajankohtainen sen vuoksi, että perintö- ja lahjaveroa on tarkoitus korottaa viimeistään vuoden 1996 alusta lukien, mutta mahdollisesti jo tämän vuoden marraskuusta alkaen. Jos sivuperinnön ja -lahjan verotus perintöveroasteikon korottamisesta huolimatta säilytettäisiin, nousisi verorasitus II ja III veroluokassa kohtuuttoman ankaraksi. Asiaa koskeva esitys perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta on annettu eduskunnalle samanaikaisesti tämän esityksen kanssa.

Sivuperinnön kunnallisverotus ei saisi missään tilanteessa ulottua sellaisiin perintöihin ja lahjoihin, joita ehdotettu perintö- ja lahjaverotuksen korotus koskee. Ongelmana on,

ettei perintö- ja lahjaverotuksen muutoksen tarkka voimaantuloajankohta ole vielä selvillä. Tuloverotuksen muutosta säädettäessä on kuitenkin tiedettävä, miltä verovuosilta muutosta sovelletaan. Esityksessä ehdotetaan, että sivuperinnön ja -lahjan kunnallisverotus poistetaan vuodelta 1996 toimitettavasta verotuksesta alkaen. Perintö- ja lahjaverotuksen muutoksen mahdollisen aikaistumisen varalta ehdotetaan lisäksi, ettei sivuperintöä tai -lahjaa katsota veronalaiseksi tuloksi myöskään vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa, jos lahja on saatu tai perinnönjättäjä kuollut marraskuun 1 päivänä 1995 tai sen jälkeen. Ajankohta on valittu olettaen, ettei perintö- ja lahjaverotuksen korotus voi astua voimaan ainakaan ennen marraskuun alkua 1995. Sivuperinnön verovapaus koskisi vuonna 1995 vain niitä riidattomia tapauksia, joissa verovuosi määräytyy vainajan kuolinhetken mukaan. Sitä vastoin sivuperintö olisi veronalainen, jos perintö katsotaan saaduksi vuoden 1995 kahden viimeisen kuukauden aikana siksi, että perintö saadaan vasta tuolloin haltuun. Näissä tapauksissa verovapauden aikaistamiseen ei ole tarvetta, koska perintöön on sovellettu voimassa olevaa perintöveroasteikkoa.

Kotitalouksien työllistämistuen verovapauden jatkaminen

Työministeriö käynnisti vuonna 1994 kokeilun, jonka tarkoituksena oli kannustaa kotitalouksia työllistämään työttömiä työnhakijoita. Kokeilussa kotitalouksille maksetaan työllistämistukea, joka käytetään työllistettävän palkkaukseen. Jotta työvoiman palkkaaminen olisi kotitalouksille myös käytännössä mahdollisimman helppoa, Kymen läänin työvoimapiiriin perustettiin erityinen selvittelyyksikkö, joka haluttaessa hoitaa työnantajan puolesta palkkaan liittyvät maksu- ja ennakonpidätysvelvollisuudet. Samalla voidaan varmistua siitä, että tuki käytetään siihen tarkoitukseen, johon se on myönnetty. Kokeilun onnistumisen edellytyksenä oli, ettei kotitalous joudu maksamaan tuloveroa työllistämistuesta, vaan että tämä voidaan kokonaisuudessaan käyttää palkkauskustannuksiin. Tämän vuoksi tuloverolain 143 §:ään lisättiin säännös, jonka mukaan kotitalouden muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa saama työllistämistuki ei ole vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa.

Kotitaloudet eivät ole käyttäneet työllistämistukea kovinkaan laajasti, sillä tuen käyttäjiä on ollut vain runsaat tuhat vuodessa. Kokeilun avulla on kuitenkin kyetty työllistämään erityisesti sellaisia pitkäaikaistyöttömiä, joille ilman tätä mahdollisuutta tuskin olisi löytynyt työtilaisuuksia. Kokeilua on tarkoitus jatkaa vielä kolmella vuodella. Tämän vuoksi ehdotetaan, että myös työllistämistuen verovapautta jatkettaisiin vuosille 1996—1998.

2. Esityksen vaikutukset

Pääomatulojen ja yhteisöjen verokannan korottaminen kolmella prosenttiyksiköllä lisää valtion verotuloja vuonna 1996 arviolta noin miljardilla markalla ja muiden veronsaajien tuloja vajaalla 600 miljoonalla markalla. Suurin merkitys on yhteisöverokannan korotuksella, jonka osuus edellä mainitusta verotulojen kasvusta on valtiolla runsaat 700 miljoonaa markkaa ja muilla veronsaajilla vajaat 700 miljoonaa markkaa. Pääomatulojen veroprosentin korotus lisää valtion tuloveron tuottoa noin 100 miljoonalla markalla, mutta kunnille siitä aiheutuu noin 70 miljoonan, kansaneläkelaitokselle noin 10 miljoonan ja seurakunnille noin 5 miljoonan markan verotulojen menetys. Tämä johtuu korkovähennyksen suurennemisesta. Korkotulon lähdeveron tuoton arvioidaan ensi vuonna kasvavan noin 150 miljoonalla markalla.

Ylimääräisen korkovähennyksen pienentäminen lisää valtion verotuloja vuonna 1996 noin 340 miljoonalla markalla sekä muiden veronsaajien tuloja yhteensä runsaalla 100 miljoonalla markalla. Sivuperinnön ja -lahjan kunnallisverotuksesta luopuminen vähentää kuntien verotuloja noin 280 miljoonalla ja kansaneläkelaitoksen sekä seurakuntien tuloja yhteensä vajaalla 40 miljoonalla markalla. Eri esitykseen sisältyvä ehdotus kansaneläkemaksun poistamisesta vähentää kansaneläkelaitoksen tuloja noin 2 200 miljoonalla markalla ja sairausvakuutusmaksun porrastuksen alentaminen noin 420 miljoonalla markalla.

Kotitalouksien työllistämistukeen on käytetty vuosittain noin 20 miljoonaa markkaa. Tuen verovapaudella ei sinänsä ole verotulojen kertymän kannalta merkitystä, koska ilman veronhuojennusta kokeilua ei olisi voitu käynnistää.

Työkyvyttömyyden tai vaikean sairauden perusteella saatujen vakuutuskorvausten ve-

rovapauden merkitys on verotulojen kertymän kannalta vähäinen. Vain työkyvyttömyyden varalta otettuja vakuutuksia on tällä hetkellä käytössä, ja niiden perusteella maksetaan vuosittain korvauksia vajaat 7 miljoonaa markkaa, joista invalideittikorvaukset ovat jo nyt verovapaita.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyöna valtiovarainministeriössä. Kotitalouksien työllistämistuen verovapauden jatkaminen perustuu työministeriön 15 päivänä kesäkuuta 1995 tekemään esitykseen.

4. Voimaantulo ja soveltaminen

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1996 alusta. Tuloverolain muutoksia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa. Sivuperinnön verovapaus koskisi edellä sivuperinnön verotusta koskevassa kohdassa kerrotulla tavalla myös eräitä vuonna 1995 saatuja lahjoja ja perintöjä. Korkotulon lähdeveroa perittäisiin korotettuna korosta, joka kertyy 1 päivänä tammikuuta 1996 ja sen jälkeiseltä ajalta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

L a k i

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 79 § :n 2 momentti ja 86 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1993 annetulla lailla (1502/93),

muutetaan 82 §:n edellä oleva alaotsake, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 131 §:n 3 momentti, 143 §:n 7 momentti sekä 144 §:n 2 momentti,

näistä 143 §:n 7 momentti sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (520/94), ja

lisätään 80 §:ään uusi 6 kohta, jolloin nykyinen 6 kohta siirtyy 7 kohdaksi, seuraavasti:

80 §

*Verovapaat vakuutus- ja
vahingonkorvaukset*

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

6) henkilövakuutukseen perustuvat pysyvän työkyvyttömyyden tai vakuutussopimuksessa määritellyn sairauden taikka vamman johdosta saadut muut kertakorvaukset kuin ansionmenetykskorvaukset;

7) luonnonsuojelulain (71/23) 9 §:ssä tarkoitetun suojelualan omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus taloudellisista menetyksistä, joita hänelle aiheutuu rauhoittamispäätöksen mukaisista alueen käyttöoikeuksien rajoituksista.

Apurahat, palkinnot ja voitot

82 §

124 §

*Veron määräytyminen ja jakautuminen
veronsaajien kesken*

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 14,5152 prosenttiyksikköä,
kunnan osuus 12,5440 prosenttiyksikköä ja seurakunnan osuus 0,9408 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitettun

osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 13,4848, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

131 §
Alijäämähyvityksen määrä

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosenttiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava kahdella prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asunovelan koroista.

143 §
Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1994—1998 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa saama työllisyysasetuksen (130/93) 4 luvussa tarkoitettu työllistämistuki.

144 §
Ylimääräinen korkovähennys

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi

määrä on seuraavan taulukon mukainen prosenttiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennyskelpoisista asunto- ja opintovelan koroista niiden 25 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 40 000 markan määrään asti. Edellä mainittujen korkojen enimmäismääriä on korotettava 5 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävään alaikäinen lapsi, ja 10 000 markalla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampi.

vähennysvuosi	osuus koroista
1993	17,5 prosenttia
1994	15,0 prosenttia
1995	12,5 prosenttia
1996 - 2002	5,0 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa. Tällä lailla kumotussa 86 §:ssä tarkoitettu perintö, testamentti, lahja, avustus tai hyvitys ei ole veronalaista tuloa myöskään vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa, jos perittävä on kuollut tai lahja on saatu 1 päivänä marraskuuta 1995 tai sen jälkeen.

2.

Laki korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1259/93), seuraavasti:

6 §
Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 28 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle

maksetusta korosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä

kuuta 199 .

Lakia sovelletaan vuodelta 1996 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tarkoitettuun korkoon.

Helsingissä 5 päivänä syyskuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

1.

L a k i

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 79 § :n 2 momentti ja 86 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1993 annetulla lailla (1502/93),

muutetaan 82 §:n edellä oleva alaotsake, 124 §:n 2 ja 3 momentti, 131 §:n 3 momentti, 143 §:n 7 momentti sekä 144 §:n 2 momentti,

näistä 143 §:n 7 momentti sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa laissa (520/94), ja

lisätään 80 §:ään uusi 6 kohta, jolloin nykyinen 6 kohta siirtyy 7 kohdaksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

79 §

*Henkilövakuutuksen nojalla saadut
vakuutussuoritukset*

Henkilövakuutukseen perustuvasta pysyvän työkyvyttömyyden johdosta saadusta kerta- (kumotaan)
korvauksesta on veronalaista tuloa 50 pro-
senttia.

80 §

*Verovapaat vakuutus- ja
vahingonkorvaukset*

Veronalaisia korvauksia eivät ole:

6) luonnonsuojelulain (71/23) 9 §:ssä tarkoitetun suojelualueen omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus taloudellisista menetyksistä, joita hänelle aiheutuu rahoittamispäätöksen mukaisista alueen käyttöoikeuksien rajoituksista.

6) henkilövakuutukseen perustuvat pysyvän työkyvyttömyyden tai vakuutussopimuksessa määritellyn sairauden taikka vamman johdosta saadut muut kertakorvaukset kuin ansionmenetykskorvaukset;

7) luonnonsuojelulain (71/23) 9 §:ssä tarkoitetun suojelualueen omistajalle maksettu kertakaikkinen korvaus taloudellisista menetyksistä, joita hänelle aiheutuu rauhoittamispäätöksen mukaisista alueen käyttöoikeuksien rajoituksista.

Apurahat, palkinnot, voitot ja sivuperintö

Apurahat, palkinnot ja voitot

82 §

82 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

86 §
Sivuperintö

(kumotaan)

Kunnallisverotuksessa veronalaista tuloa on muulle kuin puolisolle tai suoraan ylenevää tai alenevaa polvea olevalle perilliselle tullut perintö, perintökaaren 8 luvussa tarkoitettu avustus tai hyvitys, testamentti sekä lahja siltä osin kuin nämä samalta perittäväältä tai lahjoittajalta saatuina ovat verovuonna arvoltaan yhteensä yli 15 000 markkaa.

Veronalaista tuloa ei kuitenkaan ole perintö tai lahja, josta määrätystä perintö- tai lahjaverosta on perintö- ja lahjaverolain mukaan jätetty osa maksuunpanematta tai veron osan maksuaikaa on pidennetty.

124 §

Veron määräytyminen ja jakautuminen
veronsaajien kesken

Pääomatulon tuloveroprosentti on 25. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 25, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 12,96 prosenttiyksikköä,
kunnan osuus 11,20 prosenttiyksikköä ja
seurakunnan osuus 0,84 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 12,04, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Pääomatulon tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28, joka jakautuu eri veronsaajille tuleviin osuuksiin seuraavasti:

valtion osuus 14,5152 prosenttiyksikköä,
kunnan osuus 12,5440 prosenttiyksikköä ja
seurakunnan osuus 0,9408 prosenttiyksikköä.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 13,4848, joka jakautuu kunnan ja seurakunnan osuuteen 2 momentissa säädetyllä tavalla.

131 §

Alijäämähyvityksen määrä

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosenttiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava viidellä prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on

Edellä 1 momentissa tarkoitettua tuloveroprosentin mukaista prosenttiosuutta pääomatulolajin alijäämästä on korotettava kahdella prosenttiyksiköllä siltä osin kuin alijäämä on

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asuntovelan koroista.

muodostunut ensiasunnon hankintaan otetun asuntovelan koroista.

143 §

Eräät siirtymäsäännökset

Vuosilta 1994 ja 1995 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa saama työllisyysasetuksen (130/93) 4 luvussa tarkoitettu työllistämistuki.

Vuosilta 1994 - 1998 toimitettavissa verotuksissa veronalaista tuloa ei ole luonnollisen henkilön muussa kuin elinkeinotoiminnassa, maataloudessa tai metsätaloudessa saama työllisyysasetuksen (130/93) 4 luvussa tarkoitettu työllistämistuki.

144 §

Ylimääräinen korkovähennys

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi määrä on seuraavan taulukon mukainen prosenttiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennyskelpoisista asunto- ja opintovelan koroista niiden 25 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 40 000 markan määrään asti. Edellä mainittujen korkojen enimmäismääriä on korotettava 5 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävään alaikäinen lapsi ja 10 000 markalla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampi.

Ylimääräisen korkovähennyksen täysi määrä on seuraavan taulukon mukainen prosenttiosuus vuodelta 1992 toimitettavassa verotuksessa ilmoitetuista vähennyskelpoisista asunto- ja opintovelan koroista niiden 25 000 markan määrään asti ja puolisoilla niiden 40 000 markan määrään asti. Edellä mainittujen korkojen enimmäismääriä on korotettava 5 000 markalla, jos verovelvollisella tai puolisoilla yhdessä on ollut elätettävään alaikäinen lapsi, ja 10 000 markalla, jos tällaisia lapsia on ollut kaksi tai useampi.

vähennysvuosi	osuus koroista
1993	17,5 prosenttia
1994	15,0 prosenttia
1995	12,5 prosenttia
1996	10,0 prosenttia
1997	7,5 prosenttia
1998-2002	5,0 prosenttia.

vähennysvuosi	osuus koroista
1993	17,5 prosenttia
1994	15,0 prosenttia
1995	12,5 prosenttia
1996 - 2002	5,0 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa. - Tällä lailla kumotussa 86 §:ssä tarkoitettu perintö, testamentti, lahja, avustus tai hyvi-

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

tys ei ole veronalaista tuloa myöskään vuodelta 1995 toimitettavassa verotuksessa, jos perittävä on kuollut tai lahja on saatu 1 päivänä marraskuuta 1995 tai sen jälkeen.

2.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan korkotulon lähdeverosta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1341/90) 6 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1259/93), seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

6 § Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 25 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

6 § Veron määrä ja laskeminen

Korkotulon lähdevero on 28 prosenttia talletukselle tai joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

*Lakia sovelletaan vuodelta 1996 ja sen jälkeiseltä ajalta kertyvään tässä laissa tar-
koitettuun korkoon.*
